

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Περί απονομής συντάξεως και παροχής βοήθειας σε θύματα τρομοκρατίας, τροποποιήσεως διατάξεων του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και άλλων διατάξεων»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Καθολική είναι η αντίδραση της ελληνικής κοινής γνώμης εναντίον των τρομοκρατικών ενεργειών, αποτέλεσμα των οποίων είναι η δολοφονία αθώων πολιτών.

Η Ελλάδα, μέχρι σήμερα, έχει θρηνησει πολλά θύματα εξαιτίας της εγκληματικής δραστηριότητας συνωμοτικών οργανώσεων που ρφετερίζονται δικαστικές εξουσίες και προβάλλονται ως κριτές των πράξεων των κρατικών λειτουργιών, επιχειρώντας να νομοτομήσουν τη μισαλλοδοξία, την αυθαιρεσία και το αντικοινωνικό τάθος.

Στη χώρα μας υπάρχει πλούσια νομοθεσία για την πρόληψη και καταστολή της τρομοκρατίας, όπως άλλωστε και στις περισσότερες χώρες του κόσμου. Δεν υπάρχει όμως νομοθεσία για την υλική και ηθική ενίσχυση των θυμάτων ή των οικογενειών τους ή τουλάχιστον για την πρόβουσα αποζημίωσή τους. Γιατί το νομικό καθεστώς που υπάρχει και σύμφωνα με το οποίο τα θύματα τρομοκρατικών ενεργειών που κατέστησαν ανίκανα για εργασία, εξομοιώνονται με όσους κατέστησαν ανίκανοι κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους από οποιαδήποτε άλλη αιτία (άρθρα 17 και 45 Κώδικα Συντάξεων) δεν ανταποκρίνεται στη σημερινή πραγματικότητα που αντιμετωπίζει η ελληνική κοινωνία. Ούτε κρίνεται επαρκής η προστασία που παρέχεται στις οικογένειες των θυμάτων τρομοκρατικών επιθέσεων που προβλέφθηκε από το άρθρο 21 του νόμου 1202/2.9.1981 και είναι ο μόνος νόμος που ρυθμίζει μέχρι σήμερα το σχετικό ζήτημα.

Η συμπαράσταση της πολιτείας στα θύματα της τρομοκρατίας δεν είναι απλώς εκδήλωση της θέλησης του δημοκρατικού λαού αποδοκιμασίας των έκνομων ενεργειών αυθαίρετης αυτοδιαχείρισης της δικαιοσύνης, αλλά και σαφώς μέριμνα ενδυνάμωσης των κρατικών υπαλλήλων και λειτουργών στην εκτέλεση του καθήκοντός τους, χωρίς την εύλογη ανησυχία για το μέλλον των οικογενειών τους. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι Έλληνες δημόσιοι λειτουργοί σε όλα τα επίπεδα και σε όλους τους τομείς εκτελούν ανεπηρέαστοι το καθήκον τους, πιστοί στον όρκο και τη συνείδησή τους. Η αίσθηση όμως του γεγονότος ότι η πολιτεία είναι σε κρίσιμη στιγμή κοντά τους και αισθάνεται την ηθική υποχρέωση να τους προστατίσει τις δημοκρατικές ελευθερίες, τους θεσμούς και τους επιτελούντες το χρέος τους πολίτες, προάγει ηθικά την ίδια την πολιτεία, συνοψίζει έμπρακτα τη λαϊκή καταδίκη δολοφονικών μεθόδων και αποτελεί παράγοντα εμψύχωσης των πολιτών στο χρέος τους ενώ από την άλλη πλευρά εμπδώνεται ένα γενικό αίσθημα ηθικής ασφαλείας και υλικής ασφάλισης των πολιτών έναντι βιαιπραγίων κατά της έννομης τάξης, η τήρηση της οποίας ανήκει στους σκοπούς της δημοκρατικής πολιτείας.

Ειδικότερα:

Με το άρθρο 1 αυξάνεται το ποσό της σύνταξης που παρέχεται σε δημόσιους λειτουργούς, οι οποίοι κατέστησαν ανίκανοι για περαιτέρω άσκηση των καθηκόντων τους, εξαιτίας τρομοκρατικής ενέργειας στρεφόμενης εναντίον τους λόγω της ιδιότητάς τους. Το ποσό της παρεχόμενης συντάξεως καθορίζεται πλέον απευθείας με βάση τον καταληκτικό βαθμό ή το καταληκτικό κλιμάκιο του κλάδου στον οποίο ανήκει ο δημόσιος λειτουργός, με πλήρη συντάξιμη υπηρεσία και πλήρες χρονοεπίδομα. Το δικαίωμα στη σύνταξη αυτή παρέχεται και σε όσους υπέστησαν τρομοκρατική επίθεση λόγω προηγούμενης αντίστοιχης ιδιότητάς.

Στο ίδιο άρθρο καθορίζονται οι δικαιούχοι καθώς και το ποσοστό αναπηρίας.

Με το άρθρο 2 επιδίδεται η μεγαλύτερη προστασία των οικογενειών του φονευθέντος εξαιτίας τρομοκρατικής ενέργειας. Η σύνταξη με τα επιδόματα και βοηθήματα που λαμβάνει ο ίδιος ο δημόσιος λειτουργός αν καταστεί ανίκανος προς εργασία, παρέ-

χεται στη χήρα και στα τέκνα μέχρις ηλικίας 25 ετών, καθ' ύπερβαση των ισχυουσών διατάξεων. Η προστασία αυτή παρέχεται και στην περίπτωση που ο θάνατος συμβεί μεταγενέστερα.

Επίσης ενισχύονται και τα μέλη της πατρικής οικογένειας για τα οποία εφαρμόζονται οι ισχύουσες διατάξεις περί συνταξιοδοτήσεώς τους, το ποσό όμως της συντάξεως το οποίο λαμβάνουν είναι αυξημένο γιατί υπολογίζεται με βάση το οριζόμενο στο άρθρο 1. Το αυξημένο αυτό ποσό ορίζεται σαν βάση και για τον υπολογισμό της συντάξεως κάθε άλλου δικαιούχου σύμφωνα με τις γενικές περί συνταξιοδοτήσεως διατάξεις.

Με το άρθρο 3 διπλασιάζεται το ποσό του εφάπαξ βοηθήματος που θα εδικαιούτο ο δημόσιος λειτουργός με βάση τη σύνταξη που του παρέχεται με το άρθρο 1. Το αυξημένο αυτό βοήθημα λαμβάνεται από ένα μόνο ταμείο στην περίπτωση που ο δικαιούχος μπορεί να αξιώσει βοήθημα εφάπαξ από περισσότερα του ενός ταμεία.

Με το άρθρο 4 παρέχεται για πρώτη φορά βοήθημα σε θύματα κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 1, που κατέστησαν μερικώς ανίκανα λόγω τρομοκρατικής ενέργειας, έχουν όμως τη δυνατότητα να εξακολουθήσουν την άσκηση των καθηκόντων τους. Τα θύματα αυτά λαμβάνουν επιδόματα ανικανότητας το οποίο διατηρούν και μετά τη συνταξιοδότησή τους.

Με το άρθρο 5 παρέχεται για πρώτη φορά βοήθημα σε δημόσιο λειτουργό του άρθρου 1 παρ. 1 καθώς και σε μέλη της οικογένειάς του, σύζυγο, τέκνα ή γονείς, αν κάποιος από τα μέλη αυτά υπήρξε θύμα τρομοκρατικής επιθέσεως εξαιτίας ενεργειών του δημόσιου λειτουργού σχετικών με την ιδιότητά του και καθορίζονται οι προϋποθέσεις παροχής του.

Με το άρθρο 6 καθιερώνεται για πρώτη φορά αξίωση των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 1, έναντι του Δημοσίου για υλικές ζημιές που υπέστησαν εξαιτίας τρομοκρατικής ενέργειας στρεφόμενης εναντίον τους λόγω της ιδιότητάς τους.

Με το άρθρο 7 καθιερώνεται για πρώτη φορά υποχρέωση του Δημοσίου

α) για την καταβολή των εξόδων ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και νοσηλείας, τα οποία δεν καλύπτονται από τους αντίστοιχους ασφαλιστικούς φορείς και

β) για την ενίσχυση των ασφαλιστικών ταμείων σε περίπτωση καταβολής συντάξεως, μερίσματος ή βοηθήματος με τα επί πλέον ποσά με τα οποία επιβαρύνονται.

Με το άρθρο 8 καθιερώνεται η διαδικασία αναγνώρισεως του συνταξιοδοτικού δικαιώματος του Κώδικα Συντάξεων ή των διατάξεων των οικείων φορέων και προκειμένου περί συνταξιοδοτήσεως σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου.

Με το άρθρο 9 παρέχεται το δικαίωμα διατηρήσεως τυχόν ευνοικότερης αντιμετώπισεως της περιπτώσεώς τους από μερικές ή ειδικές διατάξεις.

Με το άρθρο 10 θεσπίζεται για πρώτη φορά ειδική μέριμνα για τα παιδιά των θυμάτων τρομοκρατικής επίθεσης σε σχέση με τις σπουδές και την επαγγελματική τους αποκατάσταση.

Με το άρθρο 11 προβλέπεται ο τρόπος αναπροσαρμογής της συντάξεως όταν αυτή χορηγηθεί πριν συμβεί το βίαιο γεγονός.

Με τα άρθρα 12 και επ. του νομοσχεδίου ρυθμίζονται επί μέρους θέματα που αφορούν προσθήκες, τροποποιήσεις και αντικαταστάσεις διατάξεων του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και άλλων νομοθετημάτων, που κρίθηκαν επιβεβλημένες από την εφαρμογή τους στην πράξη.

Ειδικότερα:

Με το άρθρο 12:

α) Αντικαθίσταται η διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 111 Κ.Π.Δ., κατά τρόπον ώστε τα υπ' αυτής προβλεπόμενα σοβαρότατα κοκουργήματα της πειρατείας και τα κατά της ασφάλειας της σιδηροδρομικής ή υδάτινης συγκοινωνίας ή της αεροπλοΐας, να παραμένουν οπωσδήποτε στην αρμοδιότητα του ποινικού εφετείου, έστω και αν συνεκδικάζονται με συναφή κοκουργήματα, που τιμωρούνται βαρύτερα.

Τούτο κρίθηκε αναγκαίο, διότι η εξαιρετική δυσκολία των υποθέσεων αυτών και το δυσερμήνευτο των εφαρμοστέων διατάξεων, καθιστά εξαιρετικώς δυσχερή την ορθή εκδίκασή τους από το

δικαστικό δικαστήριο, όπου οι πλησιονηφούντες άνηκοι στερούνται παντελώς νομικών γνώσεων.

β) Προστίθεται δεύτερη παράγραφος στο άρθρο 123 Κ.Π.Δ. Με αυτήν προσδιορίζονται τα τοπικά αρμόδια δικαστήρια για την εκδίκαση των αναφερομένων σ' αυτό εγκλημάτων, στην περίπτωση που τελέστηκαν στο εξωτερικό και τιμωρούνται στη χώρα μας. Τούτο επιβάλλεται προς αποφυγή αμφισβητήσεων της τοπικής αρμοδιότητας, ως εκ του γεγονότος της τελέσεώς τους στην αλλοδαπή.

γ) Προστίθεται τρίτη παράγραφος στο άρθρο 287 Κ.Π.Δ. Με αυτήν καθορίζεται ότι ο χρόνος κρατήσεως του εκζητούμενου δεν συνυπολογίζεται για τη συμπλήρωση των ανωτάτων ορίων της προσωρινής κρατήσεως των παρ. 1 και 2 του άρθρου αυτού. Η ρύθμιση αυτή κρίνεται αναγκαία λόγω του υφισταμένου μέχρι σήμερα νομοθετικού κενού και της θεμελιώδους διαφοράς των προϋποθέσεων μεταξύ της προσωρινής κρατήσεως του άρθρου 287 Κ.Π.Δ., όπου ο κρατούμενος είναι στη διάθεση των δικαστικών αρχών της χώρας και ως εκ τούτου είναι δυνατή η εκδίκαση της υποθέσεώς του απ' αυτές και της κρατήσεως προς το σκοπό εκδόσεως, όπου οι Ελληνικές δικαστικές αρχές είτε δεν έχουν δικαιοδοσία να εκδικάσουν τα εγκλήματα για τα οποία η έκδοση, αν πρόκειται για αλλοδαπό, είτε δεν έχουν τη δυνατότητα μέχρι να εκδοθεί στη χώρα ο κατηγορούμενος, αν είναι ημεδαπός. Στην τελευταία, εκτός των άλλων εμπλέκονται θέματα κυβερνητικής πολιτικής και διεθνών σχέσεων της χώρας, που επιβάλλουν τη λύση αυτή προς αποφυγή αμφισβητήσεων και γενικότερων προβλημάτων.

δ) Προστίθεται έκτη παράγραφος στο ίδιο άρθρο. Με αυτήν παρέχεται η ευχέρεια στον κρατούμενο και τον Εισαγγελέα να υποβάλουν στην κρίση του Συμβουλίου τις τυχόν αντιρρήσεις τους σχετικές με τη συμπλήρωση των ανωτάτων ορίων της προσωρινής κρατήσεως. Έτσι, διασφαλίζονται τόσο τα δικαιώματα του κρατούμενου όσο και η έννομη τάξη.

ε) Προστίθεται στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 327 Κ.Π.Δ. η φράση «ή αν ο μάρτυρας κατοικεί ή διαμένει στην αλλοδαπή». Με αυτόν τον τρόπο δεν είναι υποχρεωτική και στην περίπτωση αυτή η κλήτευσή του, προς αποφυγή παρεκκλίσεως της δίκης. Αν η κλήτευση του μάρτυρα αυτού κριθεί αναγκαία από το δικαστήριο, αυτό έχει τη δυνατότητα ν' αναβάλλει τη δίκη και να διατάξει την κλήτευσή του.

στ) Αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του ίδιου πιο πάνω άρθρου. Με τη νέα ρύθμιση γίνεται ευκολότερη η κλήτευση των προτεινομένων μαρτύρων με την καθιερούμενη τηλεγραφική, προ δύο ημερών, κλήτευσή τους.

ζ) Προστίθεται εδάφιο στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 452 Κ.Π.Δ. Με αυτό θεσπίζεται ανώτατο όριο τριών ετών κρατήσεως του εκζητούμενου. Με τη διάταξη αυτή καλύπτεται το νομοθετικό κενό που υπάρχει και υποχρεώνεται η Κυβέρνηση να αποφασίσει περί της εκδόσεως μέσα σε ορισμένο πλέον χρονικό διάστημα. Έτσι διασφαλίζονται τα δικαιώματα του εκζητούμενου. Εξάλλου το χρονικό διάστημα των τριών ετών κρίνεται αναγκαίο για την άσκηση του δικαιώματός της Κυβερνήσεως προς έκδοση ή μη του εκζητούμενου, εν όψει των δυσχερειών που ανακύπτουν από την εμπλοκή στα θέματα αυτά κυβερνητικής πολιτικής και διεθνών σχέσεων.

η) Προστίθεται στο ίδιο άρθρο τρίτη παράγραφος.

Με αυτήν παρέχεται το δικαίωμα στον Εισαγγελέα και τον εκζητούμενο να υποβάλουν στο Δικαστικό Συμβούλιο τις αμφιβολίες ή αντιρρήσεις τους σχετικά με την κράτηση.

Με το άρθρο 13

α) Προστίθεται στο άρθρο 158 του ν. 1815/1988 τρίτη παράγραφος. Με τη διάταξη αυτή, αν η Κυβέρνηση αποφασίσει τη μη έκδοση του εκζητούμενου με το σκοπό να δικασθεί στην Ελλάδα εξασφαλίζεται η παρουσία του στη σχετική διαδικασία, εάν κριθεί αναγκαία από τις δικαστικές αρχές της χώρας ή σύλληψη και προσωρινή κράτησή του και επομένως η εκδίκαση των εγκλημάτων που υπήρξε αναγκαία προϋπόθεση για τη μη έκδοσή του.

β) Προστίθεται στον ίδιο νόμο άρθρο με τον αριθμό 158 Α, με

το οποίο καθορίζεται η διαδικασία ανακρίσεως και παραπομπής στο δικαστήριο των εγκλημάτων που αναφέρονται στο άρθρο 158.

Με το άρθρο 14 προσδιορίζεται ο χρόνος της ενάρξεως της ισχύος των διατάξεων του νομοθετήματος και καθορίζεται αναδρομικότητα στην καταβολή της συντάξεως έως τρία έτη όπως και με τις πάγιες συνταξιοδοτικές διατάξεις, εκτός αν άλλως ορίζεται σε ειδικές διατάξεις του νομοσχεδίου.

Αθήνα, 9 Αυγούστου 1990

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ ΜΙΛΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΒΑΣ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α

ΤΗΣ 5ης ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ
ΤΟΥ ΕΛΕΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ 10ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1990

Μ Ε Λ Η: Ιωάννης Ντελάκης, Προεδρεύων Αντιπρόεδρος, Πέτρος Δημητράκοπουλος, Γεράσιμος Μπουκογιάννης, Γεώργιος Λαζάρου, Σταύρος Μαρινόπουλος, Ηλίας Κουτρουμπίης, Ευάγγελος Τούντας, Ιωάννης Ταμβάκος και Γεώργιος Γεωργουλίας, Σύμβουλοι.

Οι Αναστάσιος Γκόνης, Πρόεδρος, Αθανάσιος Αδριανός, Στυλιανός Χριστονάκης, Αντιπρόεδροι, Χαράλαμπος Ψυρρής, Μιχαήλ Σπηλιωτακάρας, Κωνσταντίνος Μπουκουβάλας, Γεώργιος Κοκολάκης, Κωνσταντίνος Τράκας και Δημήτριος Μαουρούδας, Σύμβουλοι, απουσίασαν δικαιολογημένα.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ: Απόστολος Μπότος, Επιτροπέων Σύμβουλος, κλωσμένου του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας, Ιωάννη Καρατζά, που απουσίασε δικαιολογημένα.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Παναγιώτης Παΐσιος.

Με την αρχή της Συνεδριάσεως, ο Σύμβουλος Γεώργιος Λαζάρου, που ορίσθηκε από τον Πρόεδρο, Εισηγητής, εισάγει στην Ολομέλεια σχέδιο νόμου «περί απονομής συντάξεως και παροχής βοήθειας σε θύματα τρομοκρατίας, τροποποίησης διατάξεων Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και άλλων διατάξεων», που στάλθηκε στο Γενικό Επιτροπό της Επικρατείας, με το αριθμ. Πρωτ. 2052310/5849/0022/10-8-90 έγγραφου του Υπουργείου Οικονομικών (Γ.Λ.Κ., 22η Δνση Μισθών και Συντάξεων), για να γνωμοδοτήσει σύμφωνα με το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος, το περιεχόμενο του οποίου έχει ως εξής:

Άρθρο 1

Πλήρης ανικανότητα

1. Έμμοθοι ή άμμοθοι δημόσιοι λειτουργοί και υπάλληλοι, πολιτικοί ή στρατιωτικοί, που καθίστανται πλήρως ανίκανοι για την εκτέλεση των καθηκόντων τους εξαιτίας ή εξ αφορμής τρομοκρατικής πράξης, που έγινε σε βάρος τους λόγω της ιδιότητάς τους,

δικαιούνται, ανεξάρτητα από το βαθμό και τα έτη υπηρεσίας τους, συντάξεως από τον οικείο συνταξιοδοτικό φορέα που αντιστοιχεί στο καταληκτικό κλιμάκιο ή τον καταληκτικό βαθμό του κλάδου που ανήκαν και μέχρι του οποίου θα εξελλίσσοντο ως εν ενεργεία βέσει των διατάξεων που ίσχυαν κατά το χρόνο του παθήματος με πλήρη συντάξιμη υπηρεσία και πλήρες χρονοεπίδομα. Το ίδιο ισχύει αν η τρομοκρατική πράξη έγινε σε βάρος προσώπου, λόγω της προηγούμενης ιδιότητάς του ως έμμισθου ή άμισθου δημοσίου λειτουργού ή υπαλλήλου πολιτικού ή στρατιωτικού ή λόγω της κατά τη διάρκεια της ιδιότητάς του αυτής άσκησης των καθηκόντων του.

Ως λειτουργοί και υπάλληλοι, για την εφαρμογή του παρόντος θεωρούνται και οι Υπουργοί, Βουλευτές, Δήμαρχοι, Πρόεδροι Κοινοτήτων, καθηγητές και υπάλληλοι Ανωτάτων και Ανωτέρων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, καθώς και τα μέλη των διοικητικών συμβουλίων και οι υπάλληλοι των νομικών προσώπων του δημοσίου τομέα και των τραπεζών.

Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως στους δημοσιογράφους που είναι μέλη αναγνωρισμένων δημοσιογραφικών ενώσεων και στους εκδότες εφημερίδων και περιοδικών. Για τους οπλίτες του στρατεύματος και όσους αντιστοιχούν προς αυτούς, καταληκτικός βαθμος θεωρείται ο του αρχιλοχία. Οι μη συνταξιοδοτούμενοι με μισθολογικό κλιμάκιο ή βαθμό δικαιούνται του ανωτάτου ορίου σύνταξης που προβλέπεται για την κατηγορία τους.

2. Η προηγούμενη παράγραφος εφαρμόζεται αναλόγως και για τη λήψη από τον παθόντα επικουρικής σύνταξης, μερίσματος ή βοήθηματος, εφάπαξ ή περιοδικώς καταβαλλομένων από Μετοχικά Ταμεία ή Ταμεία Επικουρικής Ασφάλισης ή Πρόνοιας, που αντιστοιχεί στο βαθμό συνταξιοδότησης και με πλήρη ασφάλιση.

3. Για την εφαρμογή του παρόντος ως πλήρης ανικανότητα θεωρείται αυτή που ανέρχεται σε ποσοστό 67% και άνω. Το δικαίωμα για τη λήψη της κατά την προηγούμενη παράγραφο συντάξεως, μερίσματος ή βοήθηματος αρχίζει από της επομένης λήξεως των τριμήνων αποδοχών ή της συνταξιοδότησεως και όπου δεν καταβάλλονται τρίμηνες αποδοχές ή προκειμένου για όσους έχουν εξέλθει της υπηρεσίας τους από την ημέρα που επήλθε η ανικανότητα. Για το ποσοστό της ανικανότητας και το χρόνο που επήλθε αποφαίνονται οι οικείες Υγειονομικές Επιτροπές, προκειμένου δε για συνταξιοδοτημένους από το Δημόσιο η Ανωτάτη Υγειονομική Επιτροπή του Στρατού (Α.Σ.Υ.Ε.).

Άρθρο 2

Συνταξιοδότηση οικογενειών

1. Αν από τρομοκρατική πράξη επήλθε ο θάνατος προσώπου κατά τα αναφερόμενα στην παρ. 1 του προηγούμενου άρθρου η χήρα του φονευθέντος καθώς και τα τέκνα του μέχρι συμπλήρωσεως του 25ου έτους της ηλικίας τους δικαιούνται συντάξεως, μερίσματος ή περιοδικού βοηθήματος ίσων με αυτά που θα καταβάλλονταν στον φονευθέντα κατά τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου, αν είχε καταστεί από την τρομοκρατική πράξη τελείως ανίκανος για την εκτέλεση των καθηκόντων του ή της εργασίας του ή για την άσκηση του επαγγέλματός του.

2. Για τη συνταξιοδότηση των μελών της πατρικής οικογενείας του φονευθέντος εφαρμόζονται οι εκάστοτε ισχύουσες γενικές διατάξεις του οικείου φορέα συνταξιοδότησης. Η σύνταξη των μελών της οικογενείας αυτής υπολογίζεται με βάση το ποσό της συντάξεως που ορίζει το άρθρο 1 του παρόντος.

3. Μετά το θάνατο του συνταξιοδοτηθέντος κατά τις διατάξεις του άρθρου 1 του παρόντος η χήρα του, καθώς και τα τέκνα του μέχρι της συμπλήρωσεως του 25ου έτους της ηλικίας τους, δικαιούνται να παίρνουν ολόκληρη τη σύνταξη που θα έπαιρνε ο αποβιώσας, αν ζούσε. Για τα μέλη της πατρικής οικογενείας εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου.

4. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις περί συνταξιοδότησεως του οικείου φορέα, ιδίως ως προς την

καταβολή του ποσού της συντάξεως μεταξύ περισσότερων δικαιούχων, το δικαίωμα συντάξεως αγάμων θηλέων τέκνων για το μετά τη συμπλήρωση του 25ου έτους της ηλικίας τους διάστημα, τα δικαιολογητικά συνταξιοδότησης, την τηρούμενη διαδικασία για την αναγνώριση του δικαιώματος, τον χαρακτηρισμό των καταβαλλομένων συντάξεων ως πολεμικών, την σύγχρονη καταβολή μισθού και σύνταξης και την εν γένει άσκηση του δικαιώματος.

Άρθρο 3

Εφάπαξ βοήθημα λόγω θανάτου ή πλήρους ανικανότητας του υπαλλήλου

1. Όσοι συνταξιοδοτούνται κατά τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 1 και των παρ. 1 και 2 του άρθρου 2 του παρόντος δικαιούνται διπλάσιου εφάπαξ βοηθήματος από τα οικεία ασφαλιστικά ταμεία, εφ' όσον ο παθών από την τρομοκρατική πράξη ήταν ασφαλισμένος σε τέτοιο ταμείο. Το ποσό του βοηθήματος υπολογίζεται βάσει των αποδοχών του μισθολογικού κλιμακίου ή του βαθμού, που λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό της σύνταξης καθώς και των ετών υπηρεσίας, εργασίας ή άσκησης επαγγέλματος που λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό της συντάξεως, κατά τις διατάξεις του άρθρου 1.

2. Αν ο παθών ήταν ασφαλισμένος σε περισσότερα ταμεία για εφάπαξ βοήθημα, το δικαίωμα της προηγούμενης παραγράφου παρέχεται μόνο για ένα ταμείο, κατ' επιλογή του δικαιούχου.

Άρθρο 4

Μερική ανικανότητα

1. Έμμισθοι ή άμισθοι, δημοσίοι λειτουργοί και υπάλληλοι, πολιτικοί ή στρατιωτικοί, που καθίστανται διαρκώς μερικώς ανίκανοι εξαιτίας ή εξ αφορμής τρομοκρατικής πράξης και παραμένουν στην υπηρεσία τους ως ικανοί, δικαιούνται επιδόματος ανικανότητας σε ποσοστό επί του εκάστοτε βασικού μισθού του βαθμού ή του κλιμακίου τους ίσο με το ποσοστό της ανικανότητάς τους. Το επίδομα αυτό καταβάλλεται και μετά τη συνταξιοδότησή τους, υπολογιζόμενο επί του βασικού μισθού του βαθμού ή του κλιμακίου με βάση το οποίο κανονίζεται η σύνταξή τους. Ομοίως επίδομα δικαιούνται: κα τα πρόσωπα που κατέστησαν διαρκώς μερικώς ανίκανα προς εργασία από τρομοκρατική πράξη που έγινε σε βάρος τους, λόγω της προηγούμενης ιδιότητάς τους ως δημοσίων λειτουργών ή υπαλλήλων, πολιτικών ή στρατιωτικών ή λόγω της κατά τη διάρκεια της ιδιότητάς τους αυτής άσκησης των καθηκόντων τους. Οι διατάξεις των εδαφ. 3 και 4 της παρ. 1 του άρθρου 1 ισχύουν και εν προκειμένω.

2. Οι διατάξεις των παρ. 3 του άρθρου 1 και 4 άρθρου 2 του παρόντος ισχύουν αναλόγως και στην προκειμένη περίπτωση.

Άρθρο 5

Εφάπαξ βοήθημα λόγω θανάτου ή πλήρους ανικανότητας συζύγου ή τέκνων των υπαλλήλων

1. Αν σύζυγος ή τέκνα των αναφερομένων στην παρ. 1 του άρθρου 1 του παρόντος προσώπων φονευθούν ή καταστούν πλήρως ανίκανοι για εργασία εξαιτίας ή εξ αφορμής τρομοκρατικής πράξεως σχετικής με την ιδιότητα του συζύγου ή πατρός τους, χορηγείται από το Δημόσιο εφ' άπαξ βοήθημα που ανέρχεται στο ποσό του εφ' άπαξ βοηθήματος το οποίο δικαιούται ο λειτουργός ή υπάλληλος του κλάδου που φέρει τον καταληκτικό βαθμό και έχει πλήρη χρόνο ασφαλίσεως.

2. Το βοήθημα αυτό καταβάλλεται:

α. Στο σύζυγο και τα άγαμα τέκνα κατ' ισομοιρία, εάν πρόκειται για θάνατο της συζύγου.

β. Στα άγαμα τέκνα και τη σύζυγο του φονευθέντος και, αν δεν υπάρχουν στους γονείς αυτού κατ' ισομοιρία, εάν πρόκειται για θάνατο τέκνων.

γ. Σ' αυτόν που κατέστη πλήρως ανίκανος για εργασία.

3. Αν τα περιλαμβανομένα στην παρ. 1 του παρόντος πρόσωπα

καταστούν διαρκώς μερικώς ανίκανα προς εργασία για τους αναφερόμενους στην ίδια παράγραφο λόγω χορηγείται σ' αυτούς ποσοστό του προβλεπόμενου στην παράγραφο αυτήν εφ' αψή βοήθηματος ανάλογο με το ποσοστό της ανικανότητάς τους.

4. Οι διατάξεις των παρ. 3 του άρθρου 1 και 4 του άρθρου 2 του παρόντος εφαρμόζονται αναλόγως και στην προκειμένη περίπτωση.

Άρθρο 6 Αποζημίωση παθόντων

Αν τα αναφερόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 1 του παρόντος πρόσωπα υποστούν υλικές ζημιές εξαιτίας ή εξ αφορμής τρομοκρατικής πράξης, που έγινε σε βάρος τους λόγω της ιδιότητάς τους, έχουν δικαίωμα να αποζημιωθούν από το Δημόσιο. Αν το αντικείμενο που καταστράφηκε ή εβλάβη ήταν ασφαλισμένο, αξίωση αποζημίωσης κατά του Δημοσίου υπάρχει μόνο για το επί πλέον της καταβληθείσας ασφαλιστικής αποζημίωσης ποσό. Υποκατάσταση της ιδιωτικής ασφαλιστικής εταιρίας στα δικαιώματα του ασφαλισμένου για το καταβληθέν ποσό του ασφαλισματος αποκλείεται.

Άρθρο 7 Νοσηλεία και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη

1. Το Δημόσιο καταβάλλει τα έξοδα ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και νοσηλείας των εξαιτίας ή εξ αφορμής τρομοκρατικής πράξης τραυματισθέντων ως άνω προσώπων κατά το μέρος της δαπάνης που δεν καλύπτεται από τον οικείο φορέα κοινωνικής ασφάλισης.

2. Φορείς κοινωνικής ασφάλισης και πάσης φύσεως ταμεία που κατ' εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κατέβαλαν συντάξεις, μερίσματα ή βοηθήματα επί πλέον εκείνων που θα κατέβαλαν κατά τις κοινές διατάξεις έχουν δικαίωμα να ζητήσουν από το Δημόσιο την πληρωμή του επί πλέον καταβληθέντος ποσού. Εάν όμως τα ασφαλισμένα θύματα είναι μέλη Διοικητικών Συμβουλίων ή υπάλληλοι Τράπεζας, υποχρεούται για την πληρωμή του επί πλέον καταβληθέντος ποσού η Τράπεζα.

Άρθρο 8 Διατήρηση ευνοϊκότερων διατάξεων

Διατηρείται σε ισχύ κάθε τυχόν ευνοϊκότερη για τα θύματα τρομοκρατικής πράξης διάταξη της κείμενης νομοθεσίας, γενική ή ειδική.

Άρθρο 9 Ευεργετήματα για τα παιδιά των θυμάτων της τρομοκρατίας

1. Τα τέκνα των φονευθέντων ή καταστώντων πλήρως ανικάνων για την εκτέλεση των καθηκόντων τους προσώπων που αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου 1 του παρόντος:

α. εγγράφονται, ύστερα από επιτυχείς εισιτήριες εξετάσεις και σχετική αίτησή τους, στο Ανώτατο ή Ανώτερο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα που είναι πλησιέστερο στην οικογενειακή κατοικία τους καθ' υπέρβαση του εκάστοτε προβλεπόμενου αριθμού,

β. μετεγγραφονται, εάν φοιτούν στο εσωτερικό ή εξωτερικό, με αίτησή τους στο αναφερόμενο στο προηγούμενο εδάφιο εκπαιδευτικό ίδρυμα καθ' υπέρβαση του εκάστοτε προβλεπόμενου αριθμού,

γ. γίνονται δεκτοί κατά προτίμηση, εάν είναι φοιτητές, στις φοιτητικές εστίες και λέσχες.

2. Τα τέκνα των αναφερόμενων στην προηγούμενη παράγραφο προσώπων προσλαμβάνονται στο Δημόσιο, στο νομικό πρόσωπο του Δημοσίου Τομέα και στις τράπεζες καθ' υπέρβαση του προβλεπόμενου από την ποσόρρυξη του διαγωνισμού αριθμού, εάν επιτύχουν στο σχετικό διαγωνισμό και δεν περιλαμβάνονται στον αριθμό αυτόν.

3. Για την αναγνώριση των ανωτέρω ευεργετημάτων απαιτείται η υποβολή από τους ενδιαφερομένους αντιγράφου πράξεως συνταξοδότησης και πιστοποιητικού οικογενειακής κατάστασης.

Άρθρο 10 Βοήθημα στους παθόντες κατά την εκτέλεση του καθήκοντος

1. Αν τα πρόσωπα, που συνδέονται με οποιαδήποτε σχέση εργασίας με το Δημόσιο και τα νομικά πρόσωπα του Δημοσίου Τομέα, από βίαιο συμβάν αποβιώσουν ή καταστούν πλήρως ανίκανα για εργασία κατά την εκτέλεση του καθήκοντός τους ή της ανετεθείσας σ' αυτούς εργασίας χορηγείται από το Δημόσιο, ανεξαρτήτως από τις ισχύουσες γι' αυτούς άλλες διατάξεις, εφ' αψή βοήθημα, που ανέρχεται στο δεκαπλάσιο των εκάστοτε τακτικών αποδοχών του καταληκτικού βαθμού πολιτικού υπαλλήλου ΔΕ2 κατηγορίας με τριανταπέντε έτη υπηρεσίας. Το βοήθημα αυτό καταβάλλεται σε περίπτωση θανάτου στη σύζυγο και τα τέκνα του φονευθέντος και, αν δεν υπάρχουν, στους γονείς του καθ' ισομοιρία, σε περίπτωση δε πλήρους ανικανότητας, στον ίδιο.

2. Οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 5 του παρόντος εφαρμόζονται αναλόγως και στην προκειμένη περίπτωση.

Άρθρο 11 Αναπροσαρμογή συντάξεων, μερισμάτων και άλλων βοηθημάτων.

1. Οι διατάξεις του νόμου αυτού εφαρμόζονται αναλόγως και για την αναπροσαρμογή των συντάξεων όσων κατέστησαν ανίκανοι από την ίδια αιτία από 24 Ιουλίου 1974 και μετά καθώς και για τις οικογένειες όσων δολοφονήθηκαν.

2. Η αναπροσαρμογή της σύνταξης γίνεται ύστερα από αίτηση του δικαιούχου στην αρμόδια υπηρεσία, τα δε οικονομικά αποτελέσματα αρχίζουν από την πρώτη του επόμενου της υποβολής της αιτήσεως μήνα.

3. Η αναπροσαρμογή των επικουρικών συντάξεων, μερισμάτων ή βοηθημάτων, περιοδικών ή εφάπαξ, γίνεται ύστερα από αίτηση του δικαιούχου στα οικεία ταμεία. Στην αίτηση πρέπει να επισυνάπτεται κυρωμένο αντίγραφο της πράξης αναπροσαρμογής της σύνταξης. Η αναπροσαρμογή γίνεται βάσει της αναπροσαρμοσμένης κύριας σύνταξης ή των αποδοχών που λήφθηκαν υπόψη για την αναπροσαρμογή της.

Άρθρο 12

1. Η παράγραφος 5 του άρθρου 111 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Τα κακουργήματα της πειρατείας και τα κακουργήματα κατά της ασφάλειας της οίδηροδρομικής ή υδάτινης συγκοινωνίας ή της αεροπορίας που προβλέπονται, στον Ποινικό Κώδικα ή σε ειδικούς ποινικούς νόμους καθώς και τα συναφή με αυτά πλημμελήματα και κακουργήματα, έστω και αν τα τελευταία τιμωρούνται βαρύτερα από τα ως άνω κύρια κακουργήματα».

2. Στο άρθρο 123 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται δεύτερη παράγραφος που έχει ως εξής:

«2. Για τα προβλεπόμενα στον Ποινικό Κώδικα ή σε ειδικούς ποινικούς νόμους εγκλήματα κατά της ασφάλειας της αεροπορίας και τα συναφή προς αυτά πλημμελήματα και κακουργήματα που διαπράχθηκαν στο εξωτερικό και τιμωρούνται στην Ελλάδα, αρμόδια είναι: τα δικαστήρια και οι Εισαγγελικές και Ανακριτικές αρχές της πρωτεύουσας».

3. Μετά την παράγραφο 2 του άρθρου 287 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας τίθεται παράγραφος με αριθμό 3 που έχει ως εξής:

«3. Ο χρόνος κράτησης εκζητούμενου ημεδαπού ή αλλοδαπού προς το σκοπό έκδοσης δεν συνυπολογίζεται για τη συμπλήρωση των ανωτατων ορίων της προσωρινής κρατήσεως των προηγούμενων παραγράφων, αφαιρείται όμως σε περίπτωση καταδίκης από την ποινή που του επιβλήθηκε».

4. Οι παράγραφοι 5 και 4 του ίδιου άρθρου λαμβάνουν αντιστοίχως τους αριθμούς 4 και 5.

5. Μετά την παράγραφο 5 του ίδιου άρθρου τίθεται παράγραφος με αριθμό 6 που έχει ως εξής:

«6. Κάθε αμφιβολία ή αντίρρηση σχετικά με τη συμπλήρωση των ανωτάτων ορίων της προσωρινής κράτησης των παρ. 1 και 2 του παρόντος επιλύεται από το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο της παρ. 2 του ίδιου άρθρου μετά από κλήτευση του κρατούμενου προ 48 ωρών. Κατά του βουλεύματος επιτρέπεται στον Εισαγγελέα και στον κρατούμενο το ένδικο μέσο της αναίρεσεως».

6. Στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 327 του Κ.Π.Δ. προστίθεται η φράση «ή αν ο μάρτυρας κατοικεί ή διαμένει στην αλλοδαπή».

7. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 327 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Η κλήτευση των μαρτύρων που προτείνονται μπορεί να γίνει το αργότερο δύο ημέρες πριν από τη δικάσιμο και με τηλεγράφημα, οπότε επέχει θέση αποδεικτικού ή βεβαίωση του υπαλλήλου του Ο.Τ.Ε. για την κατάθεσή του, που γράφεται κάτω από αντίγραφο του τηλεγραφήματος. Για την τήρηση της προθεσμίας των δύο ημερών λαμβάνεται υπόψη η ημερομηνία καταθέσεως του τηλεγραφήματος».

8. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 452 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Σε κάθε περίπτωση ο εκζητούμενος απολύεται αν περάσουν τρία έτη από την ημέρα της συλλήψεώς του».

9. Στο άρθρο 452 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται τρίτη παράγραφος που έχει ως εξής:

«3. Κάθε αμφιβολία ή αντίρρηση σχετικά με την κράτηση του εκζητούμενου επιλύεται από το αρμόδιο για την έκδοση συμβούλιο οφετών ύστερα από κλήτευσή του προ 24 ωρών. Κατά του βουλεύματος επιτρέπεται στον Εισαγγελέα και στον εκζητούμενο το ένδικο μέσο της αναίρεσεως».

Άρθρο 13

1. Στο άρθρο 158 του ν. 1815/1988 προστίθεται τρίτη παράγραφος που έχει ως εξής:

«3. Εκζητούμενος αλλοδαπός του οποίου αποφασίζεται η μη έκδοση για να δικαστεί στην Ελλάδα απολύεται των φυλακών ευθύς ως του επιδοθεί η σχετική απόφαση και πάντως το αργότερο εντός είκοσι ημερών από της εκδόσεώς της, αν δεν εκδοθεί στο διάστημα αυτό ένταλμα συλλήψεως ή προσωρινής κρατήσεως του».

2. Μετά το άρθρο 158 του ν. 1815/1988, προστίθεται άρθρο 158 Α που έχει ως εξής:

Άρθρο 158 Α (Διαδικασία)

1. Στα κακουργήματα που αναφέρονται στο άρθρο 158 του παρόντος η προθεσμία για απολογία του κατηγορουμένου στην ανάκριση δεν μπορεί να υπερβεί τις 48 ώρες. Η ανάκριση περατώνεται μέσα σε ένα μήνα, μπορεί όμως το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών να παρατείνει την προθεσμία αυτή για ένα ακόμη μήνα, ύστερα από αίτηση του ανακριτή που υποβάλλεται πριν από τη λήξη της αρχικής προθεσμίας. Η εισαγωγή των υποθέσεων αυτών στο ακροατήριο, γίνεται με απευθείας κλήση κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 20 και 21 του ν. 663/1977.

2. Για την εκδίκαση των πιο πάνω κακουργημάτων, η κλήρωση των ποινικών συνθέσεων μπορεί να γίνει οποτεδήποτε, τουλάχιστον όμως δέκα ημέρες πριν από τη δικάσιμο. Η κλήρωση γίνεται από το τριμελές ποινικό εφετείο του αρμόδιου δικαστηρίου, ακόμη και κατά τη διάρκεια των δικαστικών διακοπών, μεταξύ των δικαστών που υπηρετούν στο Τμήμα όπου ορίσθηκε η δικάσιμος. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 17 Β του Ν. 1756/1988, που προσετέθη σ' αυτόν με το άρθρο 5 του Ν. 1868/1989. Στις υποθέσεις αυτές η προθεσμία κλητεύσεως του κατηγορουμένου και των μαρτύρων στο ακροατήριο είναι πέντε ημέρες πριν από την δικάσιμο.

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Οι διατάξεις των άρθρων Ι έως και ΙΙ εφαρμόζονται αναδρομικώς από της 24ης Ιουλίου 1974 πλην των διατάξεων του άρθρου 10 που ισχύουν από της 1ης Ιουλίου 1990.

Αθήνα, 10 Αυγούστου 1990

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

Ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας, διατύπωσε τη γνώμη ό-τι οι διατάξεις του παραπάνω σχεδίου Νόμου είναι στο σύνολό τους δικαιολογημένες.

Ο Σύμβουλος Γεώργιος Λαζάρου, εισηγείται ως ακολούθως:

Με το άρθρο 1 του υπό κρίση σχεδίου νόμου, που φέρεται, κατά το άρθρο 15 παρ. 9 του π.δ/τος 774/1980 «Περί κωδικοποίησεως εις ενιαίον κείμενον των περί Ελεγκτικού Συνεδρίου ισχυουσών διατάξεων υπό τον τίτλον «Οργανισμός Ελεγκτικού Συνεδρίου», ενώπιον της Ολομέλειας, για να προκληθεί η γνωμοδότηση της σ' αυτό, σύμφωνα με το άρθρο 73 παρ. 3 του Συντάγματος, επιδιώκεται η αναγνώριση δικαιώματος συντάξεως από τον οικείο συνταξιοδοτικό φορέα, σε έμμισθους ή άμισθους δημοσίους λειτουργούς και υπαλλήλους πολιτικούς ή στρατιωτικούς που καθίστανται πλήρως ανίκανοι για την εκτέλεση των καθηκόντων τους εξ αιτίας ή εξ αφορμής τρομοκρατικής πράξης, που έγινε σε βάρος τους λόγω της ιδιότητάς τους ή και λόγω της προηγούμενης ιδιότητάς τους, και ανεξάρτητα από το βαθμό και τα έτη υπηρεσίας τους. Η σύνταξη αυτή υπολογίζεται με βάση το καταληκτικό κλιμάκιο ή τον καταληκτικό βαθμό του Κλάδου που ανήκαν και μέχρι του οποίου θα εξελίσσοντο ως εν ενεργεία βάσει των διατάξεων που ίσχυαν κατά το χρόνο του παθήματος, με πλήρη συντάξιμη υπηρεσία και πλήρες χρονοεπίδομα.

Η διάταξη αυτή είναι δικαιολογημένη, διότι οι αναφερόμενοι σ' αυτή λειτουργοί και υπάλληλοι, αν δεν διακόπτονταν η σταδιοδρομία τους βιαίως και χωρίς δική τους υπαιτιότητα, λόγω πλήρους ανικανότητας, που υπέστησαν για την εκτέλεση των καθηκόντων τους, εξαιτίας ή εξ αφορμής τρομοκρατικής πράξης, θα μπορούσαν να έχουν φυσιολογική εξέλιξη στον Κλάδο τους μέχρι και του βαθμού ή μισθού που τους αναγνωρίζεται σύνταξη ή άλλη παροχή με το υπόψη σχέδιο νόμου. Έρχεται να τη διάταξη αυτή να συμπληρώσει ένα κενό της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας, η οποία, ενώ για τις οικογένειες των υπαλλήλων των δολοφονηθέντων παρά τρομοκρατών ή άλλων ατόμων, λόγω της υπαλληλικής των ιδιότητας ή της ενασχέσεως των καθηκόντων, προέβλεπε τον κανονισμό ειδικής συντάξεως, με την ευεργετική διάταξη του άρθρου 20 του Π.Δ. 1041/1979, όπως αντικαταστάθηκε με τα άρθρα 21 του Ν.1202/1981 και 2 του Ν.1694/1987, για τους ίδιους τους καθισταμένους ανίκανους εξαιτίας τρομοκρατικών πράξεων λειτουργούς και υπαλλήλους, δεν περιείχε σχετική διάταξη. Πρέπει όμως απαραίτητως να διευκρινισθεί, βάσει ποίων βαθμών ή μισθολογικών Κλιμακίων, θα συνταξιοδοτούνται ορισμένοι από τους ανήκοντες στις παραπάνω κατηγορίες, όπως π.χ. Άμισθοι υποθηκοφύλακες, φοιτητές, ένορκοι, Πρόεδροι Διοικητικών Συμβουλίων κ.λπ. που παθαίνουν από τρομοκρατική πράξη και δεν κέκτηνται βαθμό ή Μισθολογικό Κλιμάκιο. Κατά το σημείο αυτό η παραπάνω διάταξη πρέπει να συμπληρωθεί.

Επίσης δικαιολογημένες είναι για τους ίδιους λόγους, και οι διατάξεις του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού που καλύπτουν και τα πρόσωπα σε βάρος των οποίων έγινε

η τρομοκρατική πράξη λόγω της προηγούμενης ιδιότητάς τους ως εμψυχών ή έμμοθων λειτουργών ή υπαλλήλων ή λόγω της κατά τη διάρκεια της εκτέλεσής τους εσχάτης άσκησης των καθηκόντων τους. Η διάταξη εξάλλου του εδαφίου τρίτου της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού με την οποία καθορίζεται ποιοι θεωρούνται ως λειτουργοί και υπάλληλοι για την εφαρμογή του άρθρου αυτού, π.χ. οι Υπουργοί, βουλευτές κ.λπ., είναι και αυτή δικαιολογημένη προκειμένου να αρθεί κάθε αμφισβήτηση ως προς τις κατηγορίες των λειτουργών και υπαλλήλων που υπάγονται στις ρυθμίσεις του άρθρου αυτού. Από την διάταξη όμως αυτή πρέπει να απαλειφθούν οι Καθηγητές και υπάλληλοι Ανωτάτων και Ανωτέρων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, γιατί περιλαμβάνονται αναμφισβήτητα, στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου αυτής.

Όσον αφορά τώρα τη διάταξη του εδαφίου τετάρτου του άρθρου 1 και κατά το μέρος που ορίζεται ότι για τους σπλίτας του στρατεύματος και όσους αντιστοιχούν προς αυτούς καταληκτικός βαθμός θεωρείται ο του αρχιλοχίου, είναι επίσης και αυτή δικαιολογημένη, για τη διάταξη όμως που ορίζει ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1 στους δημοσιογράφους και στους εκδότες εφημερίδων και περιοδικών, η Ολομέλεια δεν πρέπει να εκφέρει γνώμη γιατί η διάταξη αυτή δεν αναφέρεται αποσπαστικά στην απονομή σύνταξης εις βάρος του Δημοσίου Ταμείου ή του προϋπολογισμού των Ο.Τ.Α. ή άλλων Ν.Π.Δ.Δ., όπως ορίζει το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος, αλλά επιτρέπει απλώς την ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων της παραπάνω παραγράφου για τη συνταξιοδότηση των προσώπων αυτών, εις βάρος ιδιωτικών φορέων, και επομένως δεν απαιτείται γνωμοδότηση της Ολομέλειας. Σε περίπτωση όμως που στις προθέσεις του συντάκτου του παραπάνω σχεδίου νόμου, είναι η συνταξιοδότηση των προσώπων αυτών σε βάρος του Κρατικού προϋπολογισμού, η διάταξη αυτή είναι δικαιολογημένη, πρέπει όμως να οριστεί αυτό ρητώς και να καθορισθούν και τα αντίστοιχα κλιμάκια ή οι βαθμοί με βάση τα οποία θα κανονίζεται η σύνταξη τους.

Για τον ίδιο λόγο δεν απαιτείται γνωμοδότηση της Ολομέλειας και για την παράγραφο 2 του άρθρου 1 του σχεδίου, διότι αφορά στη λήψη από τον παθόντα μερίσματος ή βοηθήματος, εφ' άπαξ ή περιοδικώς καταβαλλομένων παροχών από Μετοχικά Ταμεία ή Ταμεία Επικουρικής ασφάλισης ή Πρόνοιας.

Και η διάταξη της παραγράφου 3 του ίδιου ως άνω άρθρου κατά το μέρος που καθορίζει το ποσοστό ανικανότητας που απαιτείται για να θεωρηθεί πλήρης η ανικανότητα, τη χρονολογία ενάρξεως καταβολής της συντάξεως και το αρμόδιο όργανο (Α-ΣΥΕ) που αποφασίζεται για το ποσοστό ανικανότητας και το χρόνο που επήλθε αυτή είναι επίσης δικαιολογημένη.

Στη συνέχεια με τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 1, 2 και 3 του σχεδίου με τίτλο συνταξιοδότηση οικογενειών, προβλέπεται η συνταξιοδότηση της χήρας και των τέκνων του θανόντος από την τρομοκρατική πράξη προσώπου κατά τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 1, των μελών της πατρικής οικογένειας του φονευθέντος ως και της χήρας και των τέκνων του μετά τη συνταξιοδότηση κατά τις διατάξεις του άρθρου 1 του παρόντος, θανόντος.

Σημειωτέον, ότι κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων, περί απονομής συντάξεως, στη χήρα και τα τέκνα των δημοσίων πολιτικών και στρατιωτικών υπαλλήλων, των υπαλλήλων των Ο.Τ.Α., Ο.Σ.Ε., Ι.Κ.Α. και άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, που κατά κανόνα καθορίζεται σε ποσοστό 5/10, 7/10 κ.λπ., επί της σύνταξεως του παθόντος συζύγου και πατρός, η σύνταξη της χήρας και των τέκνων των καθισταμένων ανικάνων και θανόντων από την τρομοκρατική πράξη, είναι ίση με τη σύνταξη που θα καταβαλλόταν στον καταστάντα ανίκανο ή φονευθέντα, κι αυτό γιατί η οικογένεια που ο προστάτης της, από τον οποίο έλκει το δικαίωμα σε σύνταξη, πατέρας ή σύζυγος κατέστη ανίκανος ή πέθανε από την τρομοκρατική πράξη δικαιούται ευνοϊκότερη μεταχείριση από τις οικογένειες εκείνων που εξήλθαν φυσιολογικώς ή απεβίωσαν όχι από πράξεις τρομοκρατικές, λειτουργών ή υπαλλήλων. Συνεπώς και η διάταξη αυτή του άρθρου 2 παρ. 1 είναι δικαιολογημένη. Πρέπει όμως, προς άρση πάσης αμφισβήτησεως, αν τη

σύνταξη αυτή δικαιούνται και τα ανίκανα τέκνα, να συμπληρωθεί, μετά τη φράση, μέχρι συμπλήρωσεως του 25ου έτους της ηλικίας τους, με την φράση: ή ανεξαρτητίας ηλικίας, αν είναι ανίκανα, κατά τις κείμενες περί ανικάνων τέκνων διατάξεις εκάστου φορέα. Για να μην υπάρξουν επίσης ερμηνευτικά προβλήματα να διευκρινισθεί με ανάλογη τροποποίηση της παρ. 2 ότι για τη συνταξιοδότηση των μελών της πατρικής οικογένειας εφαρμόζονται οι εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις ως προς τη διαδικασία αναγνώρισεως του συνταξιοδοτικού δικαιώματος γιατί ως προς τα ποσοστά προβλέπονται οι διατάξεις των παρ. 1 και 3 κατά τροποποίηση των κειμένων διατάξεων.

Παραπέρα και η διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού (2), ορίζουσα ότι κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις περί συνταξιοδότησεως του οικείου φορέα, ιδίως ως προς την καταβολή του ποσού της συντάξεως μεταξυ περισσότερων δικαιούχων, το δικαίωμα συντάξεως αγάμων θηλέων τέκνων για το μετά τη συμπλήρωση του 25ου έτους της ηλικίας τους διάστημα, τα δικαιολογητικά συνταξιοδότησεως, την τηρούμενη διαδικασία για την αναγνώριση του δικαιώματος, τον χαρακτηρισμό των καταβαλλομένων συντάξεων ως πολεμικών, τη σύγκριση καταβολή μισθού και σύνταξης και την εν γένει άσκηση του δικαιώματος κρίνεται δικαιολογημένη. Πρέπει όμως, για την άρση κάθε αμφισβήτησεως, το σχέδιο νόμου να συμπληρωθεί με ειδική διάταξη, με την οποία θα ορίζεται ρητώς η διαδικασία που θα τηρείται για την απόδειξη της τρομοκρατικής πράξης (ανακρίσεις ή άλλο τι), με παραπομπή στις σχετικές περί αναγνώρισεως συντάξεως παθόντων του Συνταξιοδοτικού Κώδικος, ή του Ν. 1543/1985, ως και τις σχετικές με τα κατά νόμο δικαιολογητικά των δικαιούχων, της συντάξεως, προσώπων.

Ακολούθως, με το άρθρο 4 προβλέπεται για τους έμμοθους ή έμμοθους λειτουργούς και υπαλλήλους, πολιτικούς και στρατιωτικούς, που καθίστανται διαρκώς μερικώς ανίκανοι εξαιτίας ή εξ αφορμής τρομοκρατικής πράξης και παραμένουν στην υπηρεσία τους ως ικανοί, ότι δικαιούνται επιδόματος το οποίο καταβάλλεται και μετά τη συνταξιοδότησή τους. Και η διάταξη αυτή ενόψει του σκοπού του σχεδίου που αποβλέπει στην ευνοϊκή μεταχείριση των παθόντων από τρομοκρατικές πράξεις είναι δικαιολογημένη.

Επίσης η διάταξη του άρθρου 8 του σχεδίου για τη διατήρηση σε ισχύ κάθε τυχόν ευνοϊκότερης για τα θύματα τρομοκρατικής πράξης διάταξης της κείμενης νομοθεσίας, αναφερομένης και στη συνταξιοδοτική νομοθεσία, γενικής ή ειδικής είναι απόλυτα δικαιολογημένη.

Και τέλος η διάταξη του άρθρου 11 παρ. 1 και 2 για την αναπροσαρμογή των συντάξεων όσων κατέστησαν ανίκανοι από την ίδια αιτία από 24 Ιουλίου 1974 και μετά καθώς και για τις οικογένειες όσων δολοφονήθηκαν, όπως επίσης και η διάταξη του άρθρου 14 για τη χρονολογία ενάρξεως της ισχύος των άρθρων 1-2 είναι επίσης δικαιολογημένες.

Πρέπει όμως, να συμπληρωθεί η διάταξη του άρθρου 14 με νέα παράγραφο με το παρακάτω περιεχόμενο: «Η αναγνωριζόμενη σύνταξη εις τους ίδιους τους δικαιούχους ή τις οικογένειες αυτών, είναι πληρωτέα υπό τους περιορισμούς του άρθρου 60 του Π.Δ.τος 1041/1979, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 18 παρ. 10 του Ν. 1489/1984, εκτός αν άλλως ορίζεται στις οικείες διατάξεις».

Παραπέρα, οι διατάξεις των άρθρων 3, 5, 6, 7, 9 και 10 του σχεδίου νόμου, δεν αναφέρονται οπωσδήποτε στην απονομή σύνταξης και στις προϋποθέσεις αναγνώρισής της, αλλά αφορούν άλλες παροχές, εφάπαξ βοηθήματα, αποζημιώσεις, Νοσηλευτική και Ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, ευεργετήματα στα παιδιά των θυμάτων της τρομοκρατίας, δηλαδή ρυθμίζουν διοικητικά θέματα, και συνεπώς δεν απαιτείται η γνωμοδότηση της Ολομέλειας κατά το άρθρο 73 παρ. 3 του Συντάγματος.

Αλλά ούτε και για τα άρθρα 12 και 13 του σχεδίου με το οποίο τροποποιούνται διατάξεις του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας, απαιτείται γνωμοδότηση της Ολομέλειας.

Σημειώνεται, εξάλλου, ότι τα συνταξιοδοτικά νομοσχέδια σύμφωνα με το άρθρο 73 παρ. 2 του ισχύοντος Συντάγματος πρέπει

να είναι ειδικά και δεν επιτρέπεται με ποινή την ακυρότητα να περιέχονται διατάξεις για συντάξεις σε νόμους που αποσκοπούν στη ρύθμιση άλλων θεμάτων, και δεν πρέπει επίσης τα σχετικά νομοσχέδια να περιέχουν και άλλες και μάλιστα άσχετες προς το ρυθμιζόμενο θέμα διοικητικού περιεχομένου διατάξεις, γιατί κατ'αυτών τον τρόπο νοθεύεται η έννοια του ειδικού νόμου η απαιτούμενη από την παραπάνω συνταγματική διάταξη.

Και τέλος, το παραπάνω νομοσχέδιο πρέπει να υπογραφεί από τους συναρμοδίους Υπουργούς.

Η Ολομέλεια, μετά από διαλογική συζήτηση, αποδέχθηκε ομόφωνα, την παραπάνω εισήγηση του Συμβούλου Γεωργίου Λαζαρού.

Μετά το τέλος της Συνεδρίασης, συντάχθηκε το παρόν Πρωτόκολλο, το οποίο, αφού θεωρήθηκε και εγκρίθηκε από τον Πρόεδρο, υπογράφεται από τον ίδιο και το Γραμματέα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
(υπογραφή)

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
(υπογραφή!)

ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Αντικαθίσταται η παρ. 5 του άρθρου 111 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και το άρθρο διαμορφώνεται ως εξής:

* Άρθρο 111

Δικαστήριο εφετών

Το δικαστήριο εφετών δικάζει: 1. Τα κακουργήματα που προβλέπονται από τον ποινικό κώδικα σχετικά με το νόμισμα, τα υπομνήματα, τα κακουργήματα κατά της ιδιοκτησίας, κατά των περιουσιακών δικαιών, τα κακουργήματα ψευδούς βεβαίωσης υπαλλήλου, νόθευσης, απιστίας και υπεξαίρεσης στην υπηρεσία, αν τελέστηκαν από πολίτες, άσχετα με το πρόσωπο του παθόντος και το ποσό του οφέλους ή της ζημίας· αν τελέστηκαν από στρατιωτικούς και στρέφονται οπωσδήποτε κατά του δημοσίου ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου και το όφελος που πέτυχε ή επιδίωκε με αυτά ο δράστης ή η ζημία που προκλήθηκε ή απειλήθηκε στο δημόσιο ή στο νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου υπερβαίνει το ποσό των 2.000.000 δραχμών.

2. Τα κακουργήματα κλοπής, υπεξαίρεσης και πλαστογραφίας που προβλέπονται από το στρατιωτικό ποινικό κώδικα, αν στρέφονται οπωσδήποτε κατά του δημοσίου ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου και το όφελος που πέτυχε ή επιδίωκε με αυτά ο δράστης ή η ζημία που προκλήθηκε ή απειλήθηκε στο δημόσιο ή το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου υπερβαίνει το ποσό των 2.000.000 δραχμών.

3. Το ποσό των 250.000 δραχμών που προβλέπεται από τα άρθρα 1 και 2 του ν. 1608/1950 «περί αυξήσεως των ποινών των προβλεπομένων δις τους καταχραστάς του δημοσίου», όπως τροποποιήθηκε από το ν.δ. 790/70 «περί τροποποίησης διατάξεων του Ποινικού Κώδικος και του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας» και το ν. 495/1976 «περί όπλων, εκρηκτικών υλών και εκρηκτικών μηχανημάτων και άλλων τινών ποινικών διατάξεων», αυξάνεται σε 2.000.000 δραχμές. Το όριο αυτό των 2.000.000 δραχμών ισχύει είτε ο κατηγορούμενος είναι πολίτης είτε είναι στρατιωτικός.

4. Τα εγκλήματα της δόλιας χρεοκοπίας ανώνυμων εταιρειών και τραπεζών.

5. Τα κακουργήματα της πειρατείας και τα κακουργήματα κατά της ασφάλειας της σιδηροδρομικής ή υδάτινης συγκοινωνίας ή της αεροπορίας που προβλέπονται στον ποινικό κώδικα ή σε ειδικούς ποινικούς νόμους καθώς και τα συναφή με αυτά πλημμελήματα και κακουργήματα, έστω και αν τα τελευταία τιμωρούνται βαρύτερα από τα ως άνω κύρια κακουργήματα.

6. Το κακούργημα της ανθρωποκτονίας σε μονομαχία.

7. Τα πλημμελήματα των αρχιερέων, των νομαρχών, των δικηγόρων, των δικαστών και εισαγγελέων, από το βαθμό του παρόντος και άνω, των μελών του Συμβουλίου της Επικρατείας, των παρέδρων και εισηγητών του, των μελών του Ελεγκτικού Συνε-

δρίου και του Επιτρόπου της Επικρατείας που υπηρετεί σ' αυτό.

8. Τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του τριμελούς πλημμελειοδικείου και κατά των αποφάσεων που εκδίδονται από το πολυμελές πρωτοδικείο στην περίπτωση του άρθρου 116 παρ. 1. Τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του δικαστηρίου των εφετών σύμφωνα με το άρθρο 499».

2. Στο άρθρο 123 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται δεύτερη παράγραφος και το άρθρο διαμορφώνεται ως εξής:

* Άρθρο 123

Εγκλήματα που διαπράχθηκαν στο εξωτερικό

1. Για εγκλήματα που διαπράχθηκαν στο εξωτερικό, τιμωρούνται όμως στην Ελλάδα, η αρμοδιότητα ορίζεται διαδοχικά από τον τόπο της κατοικίας στην Ελλάδα ή της προσωρινής διαμονής ή της σύλληψης ή της παράδοσης του κατηγορουμένου. Αν ο τόπος αυτός δεν είναι γνωστός ή αν ο κατηγορούμενος δεν κατοίκησε ή δεν είχε ποτέ τη διαμονή του στην Ελλάδα ή δεν έχει συλληφθεί εκεί ή αν είναι δημόσιος υπάλληλος, που υπηρετεί σε ελληνική υπηρεσία του εξωτερικού αρμόδιο είναι το δικαστήριο της πρωτεύουσας. Σε κάθε όμως περίπτωση ο Άρειος Πάγος, συνεδριάζοντας ως συμβούλιο, μπορεί, ύστερα από αίτηση κάποιου διαδίκου ή του Υπουργού της Δικαιοσύνης, να ορίσει ως αρμόδιο ένα από τα δικαστήρια που βρίσκονται πιο κοντά στον τόπο της πράξης.

2. Για τα προβλεπόμενα στον ποινικό κώδικα ή σε ειδικούς ποινικούς νέους εγκλήματα κατά της ασφαλείας της αεροπορίας και τα συναφή προς αυτά πλημμελήματα και κακουργήματα, που διαπράχθηκαν στο εξωτερικό και τιμωρούνται στην Ελλάδα, αρμόδια είναι τα δικαστήρια και οι Εισαγγελικές και Ανακριτικές αρχές της πρωτεύουσας».

3. Μετά την παρ. 2 του άρθρου 287 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος με αριθμ. 3 και στο τέλος του άρθρου προστίθεται παράγρ. 6. Το άρθρο διαμορφώνεται ως εξής:

* Άρθρο 287

Τα ανώτατα όρια της προσωρινής κράτησης

1. Αν κατά τη διάρκεια της ανάκρισης η προσωρινή κράτηση διαρκέσει έξι μήνες όταν πρόκειται για κακούργημα ή τρεις μήνες όταν πρόκειται για πλημμέλημα, ο ανακριτής μέσα σε πέντε ημέρες από την ημέρα που συμπληρώθηκε το χρονικό αυτό διάστημα οφείλει να αναφέρει στον εισαγγελέα εφετών με αιτιολογημένη έκθεσή του τους λόγους για τους οποίους δεν τελείωσε η ανάκριση. Εκείνος στέλνει τη δικαιογραφία στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών, ο οποίος την εισάγει στο δικαστικό συμβούλιο. Το συμβούλιο, αφού ακούσει και τους διαδίκους ή τους συνηγόρους τους, που κλητεύονται είκοσι τέσσερις τουλάχιστον ώρες πριν από τη συνεδρίαση, αποφαινεται αμετάκλητα με ειδικά αιτιολογημένο βούλευμά του αν πρέπει να απολυθεί προσωρινά ο κατηγορούμενος από τις φυλακές ή να εξακολουθήσει η προσωρινή κράτησή του.

2. Σε κάθε περίπτωση και μετά το τέλος της ανάκρισης έως και την έκδοση της οριστικής απόφασης, το ανώτατο όριο διάρκειας της προσωρινής κράτησης για το ίδιο έγκλημα δεν μπορεί να υπερβεί το έτος για τα κακουργήματα ή τους έξι μήνες για τα πλημμελήματα. Σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί να παρατείνονται αυτά τα όρια εφάπαξ ή διαδοχικά έως και έξι ή τρεις μήνες αντίστοιχα, με αμετάκλητο ειδικό αιτιολογημένο βούλευμα:

α) του συμβουλίου εφετών, αν η υπόθεση εκκρεμεί σ' αυτό ύστερα από έφεση κατά βουλεύματος ή έχει εισαχθεί στο ακροατήριο του πενταμελούς ή επταμελούς ή τριμελούς εφετείου ή του μεικτού ορκωτού δικαστηρίου ή του μεικτού ορκωτού εφετείου ή αν το συμβούλιο αυτό είναι αρμόδιο σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, και β) του συμβουλίου των πλημμελειοδικών σε κάθε άλλη περίπτωση. Αν η υπόθεση εκκρεμεί στον ανακριτή και συνεχίζεται η προσωρινή κράτηση σύμφωνα με την παράγραφο 1 αυτού του άρθρου, ο ανακριτής είναι υποχρεωμένος, τριάντα ημέρες πριν από την συμπλήρωση του ανώτατου ορίου της σύμφωνα με αυτή την παράγραφο, να αποστείλει στον εισαγγελέα μαζί με τη δικαιογραφία έκθεσή του, που να περιέχει τους λόγους για τους οποίους επιβάλλεται η παράταση της προσωρινής κράτησης: ο εισαγγε-

λέας με πρότασή του εισάγει την έκθεσή του ανακριτή μαζί με τη δικυκλογραφία στο συμβούλιο. Σε κάθε άλλη περίπτωση ο αρμόδιος εισαγγελέας, εκτός πέντε ημερών τουλάχιστο πριν από τη συμπλήρωση του ανώτατου ορίου της προσωρινής κράτησης σύμφωνα με αυτή την παράγραφο ή πριν από το τέλος της παράτασης που ήδη είχε χορηγηθεί, είναι υποχρεωμένος να υποβάλει στο αρμόδιο συμβούλιο πρόταση για παράταση ή όχι της προσωρινής κράτησης.

3. Ο χρόνος κράτησης εκζητούμενου ημεδαπού ή αλλοδαπού προς το σκοπό έκδοσης δεν συνηπολογίζεται για την συμπλήρωση των ανωτάτων ορίων της προσωρινής κρατήσεως των προηγούμενων παραγράφων, αφαιρείται όμως σε περίπτωση καταδίκης από την ποινή που του επιβλήθηκε.

4. Αν δεν παραταθεί η προσωρινή κράτηση σύμφωνα με όσα ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο, καθώς και μόλις συμπληρωθεί η παράταση που είχε χορηγηθεί σύμφωνα με τα παραπάνω έως το ανώτατο επιτρεπόμενο όριο της, ο αρμόδιος εισαγγελέας οφείλει να διατάξει την απόλυση του προσωρινώς κρατούμενου.

5. Όσα αναφέρονται στην παρ. 5 του άρθρου 285 και στο άρθρο 282 για την επιβολή περιοριστικών ή άλλων όρων εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις του άρθρου αυτού.

6. Κάθε αμφιβολία ή αντίρρηση σχετικά με την συμπλήρωση των ανωτάτων ορίων της προσωρινής κράτησης των παρ. 1 και 2 του παρόντος επιλύεται από το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο της παρ. 2 του ίδιου άρθρου μετά από κλήτευση του κρατούμενου προ 48 ωρών. Κατά του βουλεύματος επιτρέπεται στον Εισαγγελέα και στον κρατούμενο το ένδικο μέσο της αναιρέσεως.»

4. Στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 327 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται φράση. Επίσης αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 327 του Κ.Π.Δ. και το όλο άρθρο διαμορφώνεται ως εξής:

« Άρθρο 327

Μάρτυρες που πρέπει να κλητευθούν

1. Ο εισαγγελέας και ο δημόσιος κατηγορος οφείλουν να κλητεύουν στο ακροατήριο όλους τους ουσιώδεις μάρτυρες κατηγορίας και υπεράσπισης. Εκτός από τις αποδείξεις που έχουν συλλεγεί κατά την ανάκριση, μπορούν να προσκομίσουν στο ακροατήριο νέους μάρτυρες και άλλες αποδείξεις.

2. Ο κατηγορούμενος, εκτός από τους μάρτυρες που προσκαλούνται από τον ίδιο με δικές του δαπάνες, έχει δικαίωμα να ζητήσει από την αρμόδια αρχή να κλητεύσει υποχρεωτικά έναν τουλάχιστον μάρτυρα της εκλογής του αν κατηγορείται για πλημμέλημα, και δύο αν κατηγορείται για κακούργημα. Η αίτηση είναι απαράδεκτη, αν δεν αναφέρει την ακριβή διεύθυνση των μαρτύρων που προτείνονται, καθώς και το θέμα για το οποίο κυρίως θα γίνει η εξέταση. Η κλήτευση δεν είναι υποχρεωτική, αν το θέμα δεν έχει σχέση με την κατηγορούμενη πράξη ή αν ο μάρτυρας κατοικεί ή διαμένει στην αλλοδαπή.

3. Η αίτηση που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο υποβάλλεται στον αρμόδιο εισαγγελέα το αργότερο σε πέντε ημέρες από την επίδοση της κλήσης ή του κλητήριου θεσπίσματος διαφορετικά, είναι απαράδεκτη: κατε την υποβολή της αίτησης συντάσσεται στο ίδιο έγγραφο έκθεση για την παράδοσή της η κλήτευση των μαρτύρων που προτείνονται: μπορεί να γίνει το αργότερο δύο ημέρες πριν από τη δικάσιμο και με τηλεγράφημα, οπότε επέχει θέση αποδεικτικού η βεβαίωση του υπαλλήλου του ΟΤΕ, για την κατάθεσή του, που γράφεται κάτω από αντίγραφο του τηλεγραφήματος. Για την τήρηση της προθεσμίας των δύο ημερών λαμβάνεται υπόψη η ημερομηνία καταθέσεως του τηλεγραφήματος.

4. Οι διατάξεις των παρ. 2 και 3 δεν εφαρμόζονται όταν ο κατηγορούμενος παραπέμπεται στο μονομελές πλημμελειοδικείο.»

5. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 452 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο. Επίσης προστίθεται τρίτη παράγραφος και το άρθρο διαμορφώνεται ως εξής:

« Άρθρο 452

Πότε διατάσσεται η έκδοση

1. Την έκδοση μπορεί να τη διατάξει ο Υπουργός Δικαιοσύνης

με απόφασή του μόνο όταν το συμβούλιο γνωμοδοτήσει επαφαιτικά και αμετάκλητα.

2. Αν το συμβούλιο αποφασίσει αμετάκλητα ότι δεν πρέπει να γίνει έκδοσή, αυτός που έχει συλληφθεί απολύεται από τη φυλακή με διαταγή του εισαγγελέα εφετών, ο οποίος αμέσως ειδοποιεί σχετικά τον Υπουργό Δικαιοσύνης. Επίσης απολύεται αυτός για τον οποίο ζητείται η έκδοση, αν το κράτος που τον ζητήσει δεν τον παραλάβει μέσα σε δύο μήνες από τότε που κοινοποιείται σ' αυτό η απόφαση του Υπουργού για την έκδοση.

Σε κάθε περίπτωση ο εκζητούμενος απολύεται αν περάσουν τρία έτη από την ημέρα της συλληψεώς του.

3. Κάθε αμφιβολία ή αντίρρηση σχετικά με τη κράτηση του εκζητούμενου επιλύεται από το αρμόδιο για την έκδοση συμβούλιο Εφετών ύστερα από κλήτευση του προ 24 ωρών. Κατά του βουλεύματος επιτρέπεται στον Εισαγγελέα και στον εκζητούμενο το ένδικο μέσο της αναιρέσεως.»

6. Στο άρθρο 158 του ν. 1815/1988 προστίθεται τρίτη παράγραφος και το άρθρο διαμορφώνεται ως εξής:

« Άρθρο 158

Τοπικά όρια

1. Με την επιφύλαξη της ισχύος των ελληνικών ποινικών νόμων για τα τοπικά όριά τους οι διατάξεις των άρθρων 178 έως 185 εφαρμόζονται και αν η πράξη έγινε στην αλλοδαπή, οποιαδήποτε και αν είναι η ιθαγένεια του υπαιτίου ή η εθνικότητα του αεροσκάφους και ασχέτως από το αν εκτελεί εσωτερική ή διεθνή πτήση, εφ' όσον συντρέχει μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α. προσεγγίσθηκε μετά την πράξη σε ελληνικό έδαφος φέροντας και τον υπαίτιο,

β. ήταν κατά την τέλεση της πράξης εκμισθωμένο χωρίς πλήρωμα σε πρόσωπο που έχει την κύρια έδρα της επιχείρησής του ή, αν δεν υπάρχει επιχείρηση, την κατοικία ή τη διαμονή του στην Ελλάδα,

γ. ο υπαίτιος είναι αλλοδαπός, ανακαλύφθηκε στην Ελλάδα και αποφασίστηκε να μην εκδοθεί ή δεν ζητήθηκε η έκδοσή του.»

2. Οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και σε κάθε άλλη πράξη που χαρακτηρίζεται από αυτούς ως κακούργημα ή πλημμέλημα και στρέφεται κατά μέλους του πληρώματος ή επιβάτη ανεξάρτητα από την ιθαγένειά του, την οποία ο υπαίτιος διέπρεξε με την ευκαιρία της τέλεσης από τον ίδιο κάποιος από τις πράξεις που αναφέρονται στα άρθρα 178 έως 182 ή με σκοπό τη διευκόλυνση ή την ευστοχότερη εκτέλεση ή την απόκρυψη της.

3. Εκζητούμενος αλλοδαπός του οποίου αποφασίζεται η μη έκδοση για να δικασθεί στην Ελλάδα απολύεται των φυλακών ευθύς ως του επιδοθεί η σχετική απόφαση και πάντως το αργότερο εντός είκοσι ημερών από της εκδόσεώς της, αν δεν εκδοθεί στο διάστημα αυτό ένταλμα συλληψεως ή προσωρινής κρατήσεως του.»

7. Μετά το άρθρο 158 του ν. 1815/1988, προστίθεται άρθρο 158 Α που έχει ως εξής:

« Άρθρο 158 Α

(Διαδικασία)

1. Στα κακούργηματα που αναφέρονται στο άρθρο 158 του παρόντος, η προθεσμία για απολογία του κατηγορουμένου στην ανάκριση δεν μπορεί να υπερβεί τις 48 ώρες. Η ανάκριση περατώνεται μέσα σε ένα μήνα, μπορεί όμως το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών να παρατείνει την προθεσμία αυτή για ένα ακόμη μήνα, ύστερα από αίτηση του ανακριτή, που υποβάλλεται πριν από τη λήξη της αρχικής προθεσμίας. Η εισαγωγή των υποθέσεων αυτών στο ακροατήριο, γίνεται με απευθείας κλήση κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 20 και 21 του ν. 663/1977.

2. Για την εκδίκαση των πιο πάνω κακούργημάτων η κλήρωση των ποινικών συνθέσεων μπορεί να γίνει οποτεδήποτε, τουλάχιστον όμως δέκα ημέρες πριν από τη δικάσιμο. Η κλήρωση γίνεται από το τριμελές ποινικό εφετείο του αρμοδίου δικαστηρίου, ακόμη και κατά τη διάρκεια των δικαστικών διακοπών, μεταξύ των δικαστών που υπηρετούν στο τμήμα όπου ορίσθηκε η δικάσιμος. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 17 Β του ν. 1756/1988, που προσετέθη σ' αυτόν με το άρθρο 5 του ν.

1868/1989. Στις υποθέσεις αυτές η προθεσμία κλητεύσεως του κατηγορουμένου και των μαρτύρων στο ακροατήριο είναι πέντε ημέρες πριν από τη δικάσιμα.

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Περί απονομής συντάξεως και παροχής βοήθειας σε θύματα τρομοκρατίας, τροποποιήσεως διατάξεων του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και άλλων διατάξεων

Άρθρο 1

Πλήρης ανικανότητα

1. Έμμισθοι ή άμισθοι δημόσιοι λειτουργοί και υπάλληλοι, πολιτικοί ή στρατιωτικοί, που καθίστανται πλήρως ανίκανοι για την εκτέλεση των καθηκόντων τους εξαιτίας ή εξ αφορμής τρομοκρατικής πράξης, που έγινε σε βάρος τους λόγω της ιδιότητάς τους, δικαιούνται, ανεξάρτητα από το βαθμό και τα έτη υπηρεσίας τους, συντάξεως από τον οικείο συνταξιοδοτικό φορέα που αντιστοιχεί στο καταληκτικό κλιμάκιο ή τον καταληκτικό βαθμό του κλάδου που ανήκαν και μέχρι του οποίου θα εξελίσσοντο ως εν ενεργεία βάσει των διατάξεων που ίσχυαν κατά το χρόνο του παθήματος με πλήρη συντάξιμη υπηρεσία και πλήρες χρονοεπίδομα. Το ίδιο ισχύει αν η τρομοκρατική πράξη έγινε σε βάρος προσώπου, λόγω της προηγούμενης ιδιότητάς του ως έμμισθου ή άμισθου δημόσιου λειτουργού ή υπαλλήλου πολιτικού ή στρατιωτικού ή λόγω της κατά τη διάρκεια της ιδιότητάς του αυτής άσκησης των καθηκόντων του.

Ως λειτουργοί και υπάλληλοι για την εφαρμογή του παρόντος θεωρούνται και οι υπουργοί, βουλευτές, δήμαρχοι, πρόεδροι κοινοτήτων, καθώς και τα μέλη των διοικητικών συμβουλίων και οι υπάλληλοι των νομικών προσώπων του δημόσιου τομέα και των τραπεζών.

Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως στους δημοσιογράφους που είναι μέλη αναγνωρισμένων δημοσιογραφικών ενώσεων και στους εκδότες εφημερίδων και περιοδικών. Για τους οπλίτες του στρατεύματος και όσους αντιστοιχούν προς αυτούς, καταληκτικός βαθμός θεωρείται ο του αρχιλοχία. Οι μη συνταξιοδοτούμενοι με μισθολογικό κλιμάκιο ή βαθμό δικαιούνται του ανωτάτου ορίου σύνταξης που προβλέπεται για την κατηγορία τους.

2. Η προηγούμενη παράγραφος εφαρμόζεται αναλόγως και για τη λήψη από τον παθόντα επικουρικής σύνταξης, μερίσματος ή βοήθειας, εφ'άπαξ ή περιοδικώς καταβαλλομένων από Μετοχικά Ταμεία ή Ταμεία Επικουρικής ασφάλισης ή πρόνοιας που αντιστοιχεί στο βαθμό συνταξιοδότησης και με πλήρη ασφάλιση.

3. Για την εφαρμογή του παρόντος ως πλήρης ανικανότητα θεωρείται αυτή που ανέρχεται σε ποσοστό 67% και άνω. Το δικαίωμα για τη λήψη της κατά την προηγούμενη παράγραφο συντάξεως, μερίσματος ή βοήθειας αρχίζει από της επομένης λήξεως των τριμήνων αποδοχών ή της συνταξιοδότησεως και όπου δεν καταβάλλονται τριμηνες αποδοχές ή προκειμένου για όσους έχουν εξέλθει της υπηρεσίας τους από την ημέρα που επήλθε η ανικανότητάς τους. Για το ποσοστό της ανικανότητας και το χρόνο που επήλθε αποφαίνονται οι οικείες Υγειονομικές Επιτροπές, προκειμένου δε για συνταξιοδοτούμενους από το Δημόσιο η Ανώτατη Υγειονομική Επιτροπή του Στρατού (ΑΣ.Υ.Ε).

Άρθρο 2

Συνταξιοδότηση οικογενειών

1. Αν από τρομοκρατική πράξη επήλθε ο θάνατος προσώπου κατά τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 του προηγούμενου άρθρου η χήρα του φονευθέντος καθώς και τα τέκνα του, μέχρι συμπληρώσεως του 25ου έτους της ηλικίας τους, ή αν είναι ανίκανα, κατά τις κείμενες περί ανικών τέκνων διατάξεις εκάστου φορέα, δικαιούνται συντάξεως, μερίσματος ή περιοδικού βοήθηματος ίσων με αυτά που θα καταβάλλονταν στον φονευθέντα κατά τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου, αν είχε καταστεί από την

τρομοκρατική πράξη τελείως ανίκανος για την εκτέλεση των καθηκόντων του ή της εργασίας του ή για την άσκηση του επαγγέλματός του.

2. Για τη συνταξιοδότηση των μελών της πατρικής οικογένειας του φονευθέντος εφαρμόζονται οι εκάστοτε ισχύουσες γενικές διατάξεις του οικείου φορέα συνταξιοδότησης, ως προς τη διαδικασία αναγνώρισεως του συνταξιοδοτικού δικαιώματος. Η σύνταξη των μελών της οικογένειας αυτής υπολογίζεται με βάση το ποσό της συντάξεως που ορίζει το άρθρο 1 του παρόντος.

3. Μετά το θάνατο του συνταξιοδοτηθέντος κατά τις διατάξεις του άρθρου 1 του παρόντος η χήρα του, καθώς και τα τέκνα του μέχρι της συμπλήρωσεως του 25ου έτους της ηλικίας τους, δικαιούνται να παίρνουν ολόκληρη τη σύνταξη που θα έπαιρνε ο αποβιώσας, αν ζούσε. Για τα μέλη της πατρικής οικογένειας εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου.

4. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις περί συνταξιοδότησεως του οικείου φορέα, ιδίως ως προς την καταβολή του ποσού της συντάξεως μεταξύ περισσότερων δικαιούχων, το δικαίωμα συντάξεως αγάμων θηλέων τέκνων για το μετά τη συμπλήρωση του 25ου έτους της ηλικίας τους διάστημα, τα δικαιολογητικά συνταξιοδότησης, την προϋπόθεση διακρίσεως για την αναγνώριση του δικαιώματος, το χαρακτηρισμό των καταβαλλομένων συντάξεων ως πολεμικών, τη σύγχρονη καταβολή μισθού και σύνταξης και την εν γένει άσκηση του δικαιώματος.

Άρθρο 3

Εφάπαξ βοήθημα λόγω θανάτου ή πλήρους ανικανότητας του υπαλλήλου

1. Όσοι συνταξιοδοτούνται κατά τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 1 και των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 2 του παρόντος δικαιούνται διπλάσιου εφάπαξ βοηθήματος από τα οικεία ασφαλιστικά ταμεία, εφ'όσον ο παθών από την τρομοκρατική πράξη ήταν ασφαλισμένος σε τέτοιο ταμείο. Το ποσό του βοηθήματος υπολογίζεται βάσει των αποδοχών του μισθολογικού κλιμακίου ή του βαθμού, που λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό της σύνταξης, καθώς και των ετών υπηρεσίας, εργασίας ή ασκήσεως επαγγέλματος, που λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό της συντάξεως, κατά τις διατάξεις του άρθρου 1.

2. Αν ο παθών ήταν ασφαλισμένος σε περισσότερα ταμεία για εφάπαξ βοήθημα, το δικαίωμα της προηγούμενης παραγράφου παρέχεται μόνο για ένα ταμείο, κατ' επιλογή του δικαιούχου.

Άρθρο 4

Μερική ανικανότητα

1. Έμμισθοι ή άμισθοι δημόσιοι λειτουργοί και υπάλληλοι, πολιτικοί ή στρατιωτικοί, που καθίστανται: διαρκώς μερικώς ανίκανοι εξαιτίας ή εξ αφορμής τρομοκρατικής πράξης και παραμένουν στην υπηρεσία τους ως ικανοί, δικαιούνται επιδόματος ανικανότητας σε ποσοστό επί του εκάστοτε βασικού μισθού του βαθμού ή του κλιμακίου τους (ίσο με το ποσοστό της ανικανότητάς τους. Το επίδομα αυτό καταβάλλεται και μετά τη συνταξιοδότησή τους, υπολογιζόμενο επί του βασικού μισθού του βαθμού ή του κλιμακίου, με βάση το οποίο κανονίζεται η σύνταξή τους. Όμοιοι επιδόματος δικαιούνται και τα πρόσωπα που κατέστησαν διαρκώς μερικώς ανίκανα προς εργασία από τρομοκρατική πράξη που έγινε σε βάρος τους, λόγω της προηγούμενης ιδιότητάς τους ως δημοσίων λειτουργών ή υπαλλήλων, πολιτικών ή στρατιωτικών, ή λόγω της κατά τη διάρκεια της ιδιότητάς τους αυτής άσκησης των καθηκόντων τους. Οι διατάξεις των εδαφ. 3 και 4 της παραγράφου 1 του άρθρου 1 ισχύουν και εν προκειμένω.

2. Οι διατάξεις των παραγράφων 3 του άρθρου 1 και 4 του άρθρου 2 του παρόντος ισχύουν αναλόγως και στην προκειμένη περίπτωση.